They are about 20, and 23 Years old. Qu. whether this may not be accounted for, by supposing the Flame to rarify the Air, and make a Sort of Vacuum about one; into which when it returns again, it gives the Likeness of a Stroke with a Beetle, as he expresses it. I fancy a Wind-Gun, with compress'd Air, wou'd have the same Effect, and might easily be try'd upon a Dog, or such like Animal.

IV. De Viribus Magneticis. Epistola Viri Doctissimi P. Muschenbroek, M. D. ad Rev^m. J. Th. Desaguliers, LL. D. R. S. S.

Uum motus, quos vocamus Attractiones, frequen-tissimi videantur in Natura, & plurimi effectus ab hisce pendeant, ad eos animum advertere cæpi, ut intelligerem quales essent, quænam eorum causa, & quibusnam proportionibus operarentur: cum vero in magnetibus videantur hi effectus fortissimi, suspicari cæpi an ex iis non aliquantum plus lucis fænerarer. quam ex aliis corporibus; & an, quod in majori gradu obtinet inter magnetes, non obtineret in minori forsan inter quælibet alia corpora; ad experimenta cum magnetibus igitur veni, plura diversa institui, quæ infra describam, sed post plurimos labores videor illud tantum colligere posse; magnetes non agere in se, aut in ferrum, per effluvia quædam corporea, sed causam eorum esse penitus ignotam, & forte non corpoream. Conjecturis non detinebo te, nec pretiosissimum, quod tibi superest à gravioribus negotiis, surripiam hisce vanis cogitationibus tempus; credo enim nihil esse magis noxium promovendæ scientiæ, quam si conrecturas pro demonstrationibus obtrudamus.

Primum

Primum ig tur volui experiri an magnetes in se operaremur juxta certam proportionem in diversis distantiis, vidique in Actis Britannicis, No. 333. pag. 506. simile venisse in mentem experiuntissimo Hauksbejo, sed ipsum instituisse experimenta cum magnete & acu modo tali, qui omnibus non satisfaceret accuratis rerum serutatoribus, unde concludit tamen his verbis. I see no Reason to doubt, but the Proportions of this Power will be regular, and agreeable to the several Distances. Quæ verba non adeo placuisse omnibus Eruditis colligo, cum Nobilissimus Taylor eadem experimenta repetiit, No. 344. pag. 294. & alia reliquit observata.

Rem eandem aggressus fui methodo prorsus diversa, fic meditatus, si sumerem duos magnetes & unum Suspenderem ex filo supra alium, ad diversas distantias à se invicem, sique fili extremum annecterem bilanei. me ponderare posse quantitatem virium, quibus magnetes in se agebant; neque successu caruit meditatio. Sumpsi accuratissimam bilancem, qua melior nullibi forte exftitit. & uni brachio annexui tancem, alteri filum longissimum plurimorum pedum, cujus parti inferiori adhærebat magnes nudus, filum longiffimum feci, ne actio magnetis ulla in ferream libram turbarer experimentum; ideoc; selegi locum in quo ferri tam parum, ac in ædibus unquam seligi potest. Sumpli præstantissimos magnetes perfecte sphæricos, terrellas vester Gilbertus vocavit, horum poli erant accurate in extremo utroq; axeos fphæræ, ita accuratifsime distantias amborum polorum mensurare poteram. Gravitatem magnetis primo reduxi ope ponderis in altera lance in æquilibrium; dein ambos magnetes posui infra se, & quia libra erat, ope funis, mobilis supra trochleam, eam demittebam ad diversas distanstias pro lubitu, & cum magnes suspensus ageretur Fff 2 deorfum deorsum attractus vi magnetis inferioris, semper imponebam tantundem ponderis alteri lanci, donec vis magnetis cum pondere faceret æquilibrium: hæ tamen distantiæ mensurari non possunt, nisi interponendo corpus cupreum tantæ longitudinis ac est distantia inter ambos magnetes, ob oscillationes libræ, & quia in majoribus distantiis magnetes minus operantur, quam in minoribus distantiis, æquilibrium libræ obtineri non potest, nisi eo artiscio. Ecce nunc tabulam continentem experimenta in diversis distantiis pollicum & linearum, columna remotior continet grana quæ æquiponderant cum attractionibus in iis distantiis.

Distant		Gran attraction		T :	~
Poll.	Lin.	attraction	MIIO.	Lin.	Gran.
13. —	6 —	0		8 —	106.
1-2 -	o —	0 200		7 —	
11	0	C:		6 —	131.
10 -	0 —	O 1/4.		5 —	
9	0 -	$0^{\frac{1}{2}}$.		4	172.
7 —	6 —	$1 \frac{1}{2}$.		3 —	190.
7 —	0 —	$2\frac{1}{2}$.		2	215.
•	12 -	*		I —	250.
	11 —	<i>7</i> 8 ⅓.		1	290.
	10 —	8 ₇ .	In ipso contactu,	o —	
	9 —	94.	five		- •

Pollices sumsi Rhenolandicos, & grana sunt pondera nostra medica, quæ etiam sumua acribeia prius examinavi, ut essent vera & æque gravia.

Hæc experimenta institueram die 24 Decemb. 1724. & animo adeo ad omnia attento ne hallucinarer, ut vix speraverim melius sieri posse.

Sed

Sed an ex his colligere possumus ullo modo dari proportionem inter vires & distantias? ego non video; tu vero vir, qui oculatissimus es, & cui tantum confiderem in judicio ferendo de rebus physicis, imprimis de experimentis, quantum ulli mortalium, perpende an quidem aliquid regularis adsit, excute omnes proportiones, invenies nullas; evolve curvas cognitas, nec felicior eruendo eris.

Postquam eo usque perrexeram, suspicabar an non forte suspensus magnes esset heterogeneus utcunque, & an alius ejus substitutus loco, eventum quoq; non daret magis prosperum, saltem ex quo plus lucis caperem, tædiosa enim nimis suerant hæc experimenta quam ut inde tam parum emolumenti colligerem; sed ecce quid cum alio magnete parvo, admodum præstanti, observare datum fuit, dum magnes rotundus alius inferior idem maneret, sirmiter in mensa positus: eodem autem modo experimenta instituta fuerunt.

Distantia (T :	C
Poll. Lin. at	tractionis.	Lill.	Gran.
5 - 10 - 1	4.	7 —	33.
4 — 6 — 2	4.		38 = .
3 - 9 - 3	•	5 —	43 = .
2 - 4 - 9		-	50 ±.
1 - 9 - 12	!.	3 —	62.
I - 0 - 23		2 —	79•
11 23	¥ •	I —	140.
10 - 26	- -	1	18 <i>6</i> .
9 — 29).	0 -	340.
8 — 30	14 .		-

Sed irregularitates hic iterum adfunt maximæ, ex quibus concludi potest nihil: id solum est mirandum, quod dum magnes pro hoc secundo experimento suerat minor,

minor, quam qui primo inferviverat, tamen in mutuo contactu viribus æqualibus attrahebatur, nempe 340 granorum; dum in aliis distantiis longe minus tamen attracta fuit, uti ex comparatis ambabus tabulis patet: sed præterea hic minor magnes secundi experimenti multo generosior fuit & præstantior ad elevandum ferrum, quam magnes primi experimenti.

Hæc experimenta repetii cum aliis magnetibus & imprimis cum aliquo, cujus tanta vis ut acum magneticam inflectat, quæ distat ab ipso 14 pedibus Rhenolandicis; nescio an similis descriptus ullibi habeatur: sed ex omnibus id modo concludere possum experimentis, proportionem inter vires & distantias dari

nullam.

Quum tam declinatio, quam inclinatio acus magneticæ variat singulis annis fere, subiit quoque desiderium videndi, an vis magnetis omni die esset eadem, an minor vel major æstate quam hyeme; sed vim esse minorem æstate quam hyeme, me docuerunt experimenta multa, saltem de hacæstate loquor, an suturo anno idem obtinebit, explorandum erit.

Sumsi igitur magnetes binos, qui primo experimento inservierant, & eodem prorsus modo institui experimenta cum iis, ac ante, dies vero suit 11 Julit 1725. cum Baroscopium esset elevatum ad 29 pollic. Thermoscopium Fabrenheytii ad 62 grad. & Ventus Noordten Westen sive Septentrionalis versus Occasum, cælum siccum, serenum, & in eodem loco mearum

ædium.

Distan Poll.		Grana æqualia attractioni.	Lin.	Gran.
12 —	0	0	7 —	106.
9 —	0 —	I 1 .	6 —	
8 —	0	I 2.	5	132.
7 —	6 —	2.	4 —	149.
7 -	0 —	$2^{\frac{1}{2}}$.	3 —	173.
	12	70½.	2 —	205.
	11 —	75 ½.	I —	240.
	10 —	85.	1 —	270.
	9 —	92.	o <u> </u>	300.
	8 —	100.		•

Constat quidem inter Philosophos, magnetis utriusque polos non agere æque fortiter, sed polos boreales esse fortiores viribus quam australes, sed hoc
assertum quidem, demonstratum accurate suit nullibi;
quia vero nostra methodus ponderandi vires magnetis
satis facilis erat, at accurate ejus ope hoc determinari
posse videbam, converti modo ambos polos amborum
magnetum ita, ut iterum duo poli amici sibi essent obversi, & in magnetibus hujus ultimi experimenti hæc
observavi.

	Grana æqual. attractioni.	Lin.	Gran.
12	57-	5 —	IOI.
11	63.	4 —	113.
10 -	66.	3	124.
9 —	70.	2 —	148.
8	79.	I	168.
7	83.	0	228.
6	90.		

Ex his patet manifesto non ambos polos magnetis agere viribus iisdem, quanta autem intercedat differentia, ex comparatione ambarum tabularum videre poteris: brevis esse cogor, qui tibi epistolam, non tractatum transmitto, & jam ante verebar, ne prolixo sermone tædium creaverim.

Quum ab ineunte ætate, qua primum operam Philofophiæ dare inceperam, in hunc usque annum mihi persuaseram actionem magnetum ab effluviis, vel aliquo faltem fluido pellente extus magnetem, pendere; neque videram præstantissimos viros aliter sensisse; experiri volui an ullo experimento hanc meam opinionem confirmare possem, affirmare enim essluvia vel aliquod fluidum premens extus, & non demonstrare, mihi visum fuit nimis temere conjecturis dare operam. Dum igitur experimenta priora cum magnetibus instituebam ad varias distantias à se mutuo, interposui frusta crassissima plumbi, stanni, argenti, cupri, mercurii massam insignem, visurus an hæc essuvia magnetica non impedirentur, & si non omnino, saltem aliquo modo; vitrum pellucidum est, lucem transmittit, tamen non adeo copiosam, quam si nullum vitrum adfuisset; eodem credidi modo effluvia magnetica, si non prohiberentur omnino, saltem impediri aliquo modo ne magnetes tam forciter ad se traherent. si plumbi frustrum i pedis cubici interpositum foret, vel si plumbum crassitiei 2 digitorum, & stannum ejusdem crassitiei, tum cuprum, tum massam magnam mercurii interponerem; sed vidi, quæcunque interposueram corpora, semper vires magneticas esse easdem, ac si nullum corpus interlocaretur; hoc profecto mirandum existimo, neque intellectum credo ab ullo mortalium: non enim fingere licet hæc corpora esse adeo porosa ut nihil solidi in se haheant; quod si igitur solidum habent, ut habent plurimum, an hæ partes non impedient quominus fluidum extraneum adveniat, vel ex magnete exeat; non dico quod omne fluidum impedient, sed saltem aliquid, experimenta tamen omnia docent, vires magneticas impediri nullo modo: vel an hæc essuvia erunt multo subtiliora luce? præterquam quod hæc esset iterum hypothesis, dissicultas superior non tollitur; Ignis impeditur à corporibus, lux non penetrat illico per omnia corpora, & ita se habent sluida omnia ut à solidis resistentiam experiantur, sed esseunt magnetica ita se non habebunt, immunia erunt resistentia à solido corporeo;

hoc est, ad quod mens nostra plane hebescit.

Sed argumentum fortissimum ex viribus repellentibus magnetum depromam, sunt hæ longe debiliores, quam vires attrahentes, uti mox experimentis-confirmabo, adeoque oportebit ut fluidum accedat ab exterioribus versus magnetem, quod dum occurrit alteri magneti, unum pellit ad aliud, quodque magnetem ingreditur, & quia attractio magnetum est longe fortior quam repulsio, copiosius sluidum ingredietur magnetem, quam egreditur: unde sieri non potest quin brevi magnes adimpleatur hoc fluido, ut non amplius porosus maneat; nec statui potest quasi undiquaque ex magnete fluidum hoc exiret, nam fit attractio in omni puncto magnetis, & fit tantum repulsio in locis polorum. Ut vero demonstrem repulsionem magnetum esse minorem attractione corundem, ecce tabulam continentem experimenta cum memoratis ultimis magnetibus facta.

Ggg

Distant.

Distantia G Poll. Lin. rep	. I liftant	tia Grana .in. æqualia repulfioni.
13 - O m		1 - 16.
11 11	· I 1	0 17.
10 - 9 - 4		4 - 17.
9 - 9 - 1		Q 200 24.
9 - 0 - I	• 3	0 24.
8 -m 0 -m I	4 •	7 25.
7 - 0 - I		6 25 ;.
6 - 1 - 2		$5 - 27 \frac{1}{3}$.
5 - 1 m 3	₹•	4 29.
4 0 6	3 ·	1 - 34 .
2 - 9 11	• - •	0 44.
2 - 3 13	•	•

Ex his experimentis circa repulsum magnetum iterum videbis non posse deduci ullam proportionem, sed profecto magnetes esse corpora admodum miranda, de quibus huc usque pauca scimus, ignoramus plurima. Longe alia diversaque institui cum his corporibus tentamina, sed quæ nimis prolixa forent, quam ut nune adderem.

Trajesti ad Rhenum, 20 Julii 1725.